

XVIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 30te November 1870.)

Det foreliggende Lovforflag giver Udvalget Anledning til at yttre Følgende:

I § 2 turde det efter Fleertallets (Alberti, Gasse, Sager og Steenstrup) Formening være hensigtsmæssigt efter Ordet under Lit. a „Torvehandelen“ at tilføie: „og anden Erhvervsmaade, der benyttes paa fornaevnte Steder“, idet der kunde gives herhen hørende Forhold, for hvis Bedkommende særegne Forfrifter maatte i adskillige Kjøbstæder ansees onfselige, hvorved vi eksempelvis skulle henpege paa Drosjke- og Bybudvæsen. Naar det i samme Paragraphs Lit. d hedder: „forfaavidt som fornødne Bestemmelser i saa Henseende ikke findes i Stedets Sundhedsvedtægt“, vil det formeentlig være rettest at ombytte Ordene: „Stedets Sundhedsvedtægt“ med „en Sundhedsvedtægt for Stedet“, da de forsnævnte Ord antyde den Forudsætning, at ethvert Sted har en Sundhedsvedtægt, hvilket ifølge Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter ikke behøver at være Tilfældet.

Endeel af Udvalgets Medlemmer finde, at vægtige Grunde tale for i § 3 at fastsætte, at der ikke i Politivedtægten kan optages nogen Bestemmelse, imod hvis Optagelse Communalbestyrelsen har erklæret sig. Man skal i saa Henseende fremhæve, at Communalbestyrelsen bedst vil være istand til at bedømme, om ikke en vis Forfrist ifølge stedlige Forhold vilde være uhensigtsmæssig eller vel endog skadelig, og i Forbindelse hermed skal man fremhæve den store Udstrækning, hvori den

ovennævnte Lov af 28de Marts 1868 hjemler Communalbestyrelsen Ret til at afgjøre, om Kommunen skal have Sundhedsvedtægter eller ikke. Imod at tillægge Communalbestyrelsen en Besøielse som den omhandlede skjønnes ikke, at der kan hentes en afgjørende Indvending fra den Betragtning, der er gjort gjældende i Lovudkastets Motiver, at det, da Udsærdigelsen af Ordenspolitibestemmelser efter sit Væsen ikke er et kommunalt Anliggende, ikke kan ansees stemmende med Forholdets Natur at tillægge Communalbestyrelsen en saa afgjørende Indflydelse paa Vedtægtens Indhold. Om det nemlig end maa erkjendes, at Bemærkningen om, at Forfrifter angaaende Ordenspolitiet ikke er noget kommunalt Anliggende, i sin Almindelighed er rigtig, kunne praktiske Hensyn gjøre det tilraadeligt ikke at udelukke Communalbestyrelsen fra ved Ordningen af Politiet vedkommende Forhold at holde en Bestemmelse borte, som den efter de stedlige Forhold maa ansee for uhensigtsmæssig, og som Beviis for, at selve den bestaaende Lovgivning ikke tillægger den onmeldte i Lovudkastets Motiver foresatte Betragtning afgjørende Betydning, skal man anføre den tidnævnte Lov af 28de Marts 1868, der i Henseende til en saa vigtig Green af Politiet som Sundhedspolitiet lader det fuldstændigt afhænge af Communalbestyrelsens Beslutning, om Sundhedsvedtægter skulle have eller ikke. Man maa endog med Hensyn til sidstnævnte Punkt holde for, at der gjøres Skaar i den nævnte Lov af 1868, naar Overværigheden imod Communalbestyrelsens Villie skulde kunne indsætte i Politivedtægten Bestemmelser, som maaskee netop have foranlediget